

знань студентів. Однак, на наш погляд, вирішити їх можна такими шляхами:

1. Враховуючи обмеженість часу необхідно виділити до 5 найбільш об'ємних тем курсу і відвести на їх засвоєння до 3 семінарських занять. Це дозволить проконтролювати якість засвоєння найбільш важливих тем курсу кожним студентом групи.

2. Решта тем, які розглядалися на лекціях або виносились на самостійний розгляд, відпрацьовуються експрес-опитуванням або міні-тестами до 15 хвилин кожного заняття. Такий вид контролю забезпечить стимулювання студентів до підготовки та дозволить викладачу здійснювати оцінювання їх знань по кожній темі. Це забезпечить найбільш об'єктивне уявлення про рівень підготовки студента по всій дисципліні «Адміністративне право».

3. Суттєво вплине на якість підсумкового контролю — повернення до усних іспитів (що є важливим для юриста — фахівця публічної діяльності). Позитив усних іспитів полягає в тому, що:

а) викладач одразу може визначити рівень підготовки студента, що викликає у останнього дуже серйозне ставлення до іспиту;

б) викладач має змогу перефразувати питання або задати кілька додаткових питань, якщо бачить, що студент дає неправильну відповідь не тому, що не знає, а тому, що не зорієнтувався в питанні;

в) студент розвиває дискусійні навички, вміння висловлювати думки та аргументувати власну точку зору;

г) студент витрачає зусилля на те, щоб вивчити екзаменаційні питання, а не на те, щоб забезпечити списування.

*Г. П. Македон, А. А. Овчаренко, асист.,
кафедра інформатики*

ФОРМУВАННЯ У СТУДЕНТІВ СИСТЕМИ ЗНАНЬ ТА ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК У ВІДПОВІДНОСТІ ДО ВИМОГ СЬОГОДЕННЯ

Сьогодення — час змін, епоха інтелекту та інновацій. Теперішнє життя диктує людині нові правила та умови, вимагає від неї володіння системою знань, умінь та навичок в різних сферах життя.

Як наслідок, з виявленням нових вимог до знань майбутніх фахівців, вже замало вчорашньої системи подання навчального

матеріалу. Потрібно змінити не тільки суму знань, а також способи вивчення нового.

Викладачі спрямовують свої зусилля не тільки на викладення матеріалу, а й у формуванні у студентів самостійності та здатності до самоорганізації; вміння відстоювати свої права, готовності до співпраці; розвиток здатності до творчої діяльності, толерантності, терпимості до чужої думки, вміння вести діалог, шукати і знаходити компроміси; розвиток ініціативності, вміння кооперуватися з іншими, працювати в групі та спільно навчатися, вміння оцінювати явища, переконувати, вміння розв'язувати проблеми, планувати, самостійно вчитися, а отже, здобувати й опрацьовувати інформацію; вміння використовувати отримані знання у житті.

На перших курсах всіх факультетів викладається курс «Інформатика та комп'ютерна техніка» і кожний студент відповідно програми отримує базові знання для застосування їх надалі. Залежно від спеціальності, яку обрав студент, повинні формуватись лекційні та практичні завдання з курсу інформатики. Для досконалішого формування системи знань потрібно приділяти увагу покращанню мотивації студентів до роботи. Практичні завдання повинні бути побудовані на ситуативних задачах щодо фаху, щоб спонукати студентів до індивідуалізації вирішення цих завдань, що в майбутньому додасть впевненості у роботі за обраною спеціальністю. В умовах масової комп'ютеризації облікових, науково-технічних та технологічних процесів, у практичних завданнях повинна бути присутньою специфіка спеціальності, у зв'язку з цим у студентів формуються практичні навички щодо своєї спеціальності, а також вибір, впровадження та експлуатація інформаційних систем у різних сферах нашого життя на основі розрахунків, аналізу, оцінки і різних показників.

*О. О. Максименко, старш. викл.,
кафедра іноземних мов фінансово-економічного ф-ту*

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У КОНТЕКСТІ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ

Сучасні погляди на навчання дозволяють стверджувати, що закономірності навчання мов — категорія педагогічна, закономірності її засвоєння — психологічна, закономірності мови — лінгвістична, всі вони тісно пов'язані між собою.